

Inicijalno testiranje - prilagođeni program

Kad dobijemo nove učenike čije sposobnosti ne poznajemo od prije, a koji nastavu pohađaju po prilagođenom programu, osim što ćemo od bivših učitelja i stručnih suradnika u svojoj školi zatražiti mišljenje, i sami trebamo testirati takvog učenika, vidjeti što sve može, te u skladu s tim isplanirati što će on na našoj nastavi raditi. Do sad sam takva testiranja vršila uglavnom na satovima dopunske nastave, kad bih nasamo sjela s učenikom, te usmeno provjerila njegovo znanje/sposobnosti u brojanju, računu, životnim zadacima i dr. Ove sam godine pokušala napraviti i pismene testove iz nekih područja. Njih učenicima možemo dati i pod redovnom nastavom, **ALI OPREZ** - nakon toga i usmeno kod učenika treba preispitati iste stvari (može opet na dopunskoj nastavi ili na redovnoj za vrijeme dok drugi učenici pišu ispit - sjednete s učenikom u zadnju klupu (iz nje dobro vidite ostale učenike) i tiho zajednički prođete neke stvari). Nakon pismenog, usmeno je testiranje potrebno iz nekoliko razloga:

- da bismo uočili koliko su učenici brzi i spretni u onome što su znali riješiti i na koji način razmišljaju dok rješavaju takve zadatke. Npr. jedna je moja učenica potpuno točno riješila zadatke iz brojanja unazad, međutim usmeno to nije znala. Na pitanje kako je znala pismeno, rekla mi je da si je na poseban papir napisala sve brojeve do 20, a onda polako prepisivala u suprotnom smjeru. Naravno, dobro je i pohvalno da se je uspjela snaći (neće se toga sjetiti svaki učenik po sposobnostima sličan njoj), no to ipak nije to što želimo kad pričamo o brojanju unazad,
- da bismo (možda) otkrili zašto neke stvari nisu znali riješiti. Možda jednostavno iz teksta zadatka nisu shvatili što trebaju napraviti, a ako ih usmjerimo, uspješno nastave rješavati takve zadatke,
- u usmenoj komunikaciji se lakše *osjeti* koje stvari mogli preispitati i na koji način im objasniti ono što im nije jasno. Ponekad im vrlo kratko objašnjenje pomogne u daljnjem razumijevanju, a ako komuniciramo samo pismeno, do tog objašnjenja ne dođe,
- neka djeca bolje funkcioniraju u usmenoj komunikaciji.

Ovdje još želim naglasiti da sama sebe ne smatram nekim velikim stručnjakom za izbor i izradu zadataka kojima ćemo testirati učenike s posebnim potrebama, međutim pokušala sam napraviti "nekakve testove" jer više-manje kod svih (novih) učenika svake godine

krenem s testiranjem u istim područjima, pa zašto da onda i pismeno ne pokušam "pokriti ta područja", te time olakšam rad samoj sebi, jer pismene testove mogu dati i pod redovnom nastavom. A pogotovo mi se olakšava rad ako dopunske nastave nema.

Većina učenika koji u osnovnoj školi nastavu pohađaju po prilagođenom programu, program iz viših razreda (5.-8.) gotovo uopće ne mogu pratiti, neki mogu računati do 100, neki do 20, neki čak teško broje do 20, neki ne znaju brojati po 2 ili po 5, neki ne znaju brojati unazad (a onda ni oduzimati npr. 82-3), neki imaju problema sa čitanjem i razumijevanjem čak i skroz jednostavnih tekstova itd. Stoga svako testiranje, pa i u najosnovnijim stvarima, ima smisla i njima može biti zanimljivo. U tom smislu treba shvatiti i moje pokušaje da napravim te testove.

Naravno, ne mora svaki učenik riješiti sve ove testove, već po potrebi i u skladu s procjenom učitelja.

Testove možete naći na <http://www.antonija-horvatek.from.hr/> .

Antonija Horvatek

Matematika na dlanu

<http://www.antonija-horvatek.from.hr/>